

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 723/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миладин Дабетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, чији је заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3979/23 од 11.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3979/23 од 11.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3979/23 од 11.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3979/23 од 11.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 345/22 од 11.05.2023. године, којом је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име душевних болова због умањења ОЖА износ од 300.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 200.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 11.05.2023. године до исплате, одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете у преосталом делу и то: на име душевних болова због умањења ОЖА за износ од још 100.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова за износ од још 50.000,00 динара и на име претрпљеног страха за износ од још 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 11.05.2023. године до исплате и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 130.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због претпљених физичких болова, страха и душевних болова због умањења опште животне активности, тако што је исти делимично усвојен, у чињенично-правној ситуацији да је тужилац као припадник интелектуалне чете Одредба жандармерије, приликом извођења редовне наставе физичког тренинга задобио повреду у пределу десног колена, због чега је тужена обавезана да тужиоцу исплати одговарајућу накнаду по видовима нематеријалне штете, применом члана 164. Закона о раду и члана 200. ЗОО. Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је за питања из домена примене материјалног права. Како закључак о одговорности за штету и висини припадајуће накнаде за штету због повреде на раду зависи од утврђених чињеница у сваком конкретном случају, те имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у примени материјалног права, то у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 10.02.2022. године, а вредност побијеног дела правноснажне пресуде износи 250.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијеног дела предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како састав одговора на ревизију није трошак који је неопходан за вођење парничног поступка, то је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, о чему је одлучено у ставу трећем изреке решења, у складу са чланом 165. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**